

Dette mindretal foreslog, at eksportudvalgene skulle bevare deres eneret indtil 15. november 1949.

Endelig udtaler *retsforbundets* repræsentant i udvalget, at „eksportudvalgene må ophøre med deres handelsvirksomhed og overlade denne handel til de private og kooperative firmaer i fri konkurrence, for at de bedst mulige priser kan opnås og alle handelsmuligheder udnyttes.

Det erkendes, at en vis tidsfrist til afviklingen kan være ønskelig, men at $\frac{1}{2}$ år må anses for tilstrækkeligt hertil, hvorfor mindretallet tilslutter sig det af de konservative udvalgsmedlemmer under nr. 1 stillede ændringsforslag.“

Efter at flertallets ændringsforslag var vedtaget og de øvrige forkastet, vedtoges lovforslaget enstemmigt med 76 stemmer, idet 14 medlemmer hverken stemte for eller imod.

Lovforslaget var også i *landstinget* genstand for en indgående debat, og *Hauch* (V) gjorde her gældende, at hvis eksportudvalgene skulle ophøre, måtte *landbruget* sætte sig til opgave *selv at beherske eksporten*. „Jeg kan meget vel se, at det ikke bliver let at samle det danske landbrugsproduktion under sådanne former, at landmændene selv har herredømmet over den, indtil kunden er i besiddelse deraf, og prisen er fastlagt, men jeg ser for det danske landbrug ingen anden mulighed og forøvrigt heller ikke for det danske samfund, når rigsdagen ikke vil fortsætte med den nuværende ordning.

Det er klart, at dersom en sådan ordning gennemføres, må man for landbrugets vedkommende også håbe, at man får den fulde frihed med hensyn til afsætningen af sine produkter i udlandet. Man har en række tosidede handelsaftaler, og der vil formentlig gennem et sådant centraliseringsorgan for salg af landbrugsprodukter nok kunne skabes en forståelse med ministeriet om afsætning under sådanne forhold, at landet kan blive forsynet med de råstoffer, færdigvarer og halvfabrikata, hvad det nu måtte være, som landet har brug for. Jeg kan tilføje, at dersom man kommer ind på denne ordning, hvad jeg må anse for givet, at landbrugets organisationer må gå i fuld gang med at arbejde for nu, så tror jeg, man kan klare forholdene, men at opløse det hele, uden at andet foretages, vil ikke være muligt, uden at det bliver til væsentlig økonomisk skade ikke alene for landbruget og landbrugets produkter, men også for det samlede samfund med hensyn til at udnytte de værdier, som opnås ved eksport. Jeg kan godt sige, at vi indenfor landbrugets organisationer allerede nu — idet vi efter det, der er foregået, har forudset, at en sådan situation ville komme til at foreligge — har nedsat et udvalg, bestående af repræsentanter for andels-